

Nakts lūgšanas

Written by Normunds Ozoliņš
Sunday, 19 March 2017 09:13

Pravietisks sapnis

2017.gada 19.martā

Sapnī es gulēju naktī vientuļas baznīcas bēniņos. Pēkšņi nakts vidū es izdzirdu troksni, kas nāk no lejas. Nokāpjot lejā es redzu, ka daudz ļaužu ir sanākuši uz nakts lūgšanām.

Tur es satieku kādu draugu, kurš man izrāda to, kas baznīcā notiek. Draugs mani vadā pa vairākām atsevišķām telpām, kurās vienlaicīgi notiek nakts lūgšanas. Galvenajā zālē es redzu latviešu baptistus, kur pilna zāle ar cilvēkiem 5.00. no rīta nenogurstoši klausās mācītāja sprediķi. Ļaudis izskatījās apbrīnojami moži.

Tālāk es redzēju arī krievu pentakostus, kā arī River draudzi, kas atsevišķās telpās noturēja nakts lūgšanas. Draugs man teica, ka tur dziļāk esot vēl divas mazākas grupas, kas tāpat lūdzoties.

Tur naktī strādāja pat vietējais veikaliņš, kurā varēja nopirkt kafiju ar svaigi ceptām maizītēm. Viss, kas bija pieejams dienā, darbojās arī naktī.

Faktiski tur zem viena jumta bija kādas 5 vai 6 kristiešu vienības, kuras rīkoja nakts lūgšanas. Tomēr divainākais tajā bija tas, ka kristiešu grupas nāca uz lūgšanām kā svešinieki. Tie nāca tā, it kā nepazītu, vai negribētu zināt viens otru. Lūgšanas gan notika zem viena jumta, bet ļaudīm joprojām bija katram sava istaba un sava individuāla tradīcija, kādā viņi lūdzās. Kristieši izlikās neredzam viens otru. Ikviens gāja tikai uz savu individuālo istabu. Katras draudzes nakts lūgšana izskatījās tieši tāda pati, kā svētdienas dievkalpojumā. Es vēroju notiekošo un pie sevis domāju: "Tie ir gan uzticami ļaudis, ja jau ir gatavi klausīties to garlaicīgo svētdienas sprediķi 5.00. no rīta !" Sapņa beigas.